

Bugatti Ettore Isidoro Arco (1881)

Pocházel z umělecky založené milánské rodiny, která pro něj zvolila sochařskou kariéru. Po studiu Akademie nastoupil v 19 letech jako pomocník u firmy Prinetti & Stucchi, která vyráběla motorové tříkolky. Ačkoli neměl technické vzdělání, byl obdařen konstruktérským talentem, který rychle rozvíjel. Ve 26 letech byl již šéfnávrhářem firmy de Dietrich, o pět let později u Deutze a jako devětadvacetiletý založil v alsaském Molsheimu u Štrasburku vlastní továrnu. V ní vyráběl po tři desetiletí technicky pokrokové vozy s charakteristickými chladiči tvaru podkovy, které dodnes patří k nejkrásnějším a nejvyhledávanějším v celé historii automobilismu. Mnohé jeho výrobky byly čistokrevné závodní vozy, z nichž nejslavnější typ 35 z roku 1924 s osmiválcovým motorem vyhrál v následujících dvou letech přes 1000 závodů. "Patronovy" cestovní vozy, konstrukčně odvozené od závodních, přitahovaly svými většinou speciálními karoseriemi. Vrcholem byl Bugatti Royale s třináctilitrovým motorem, poslední jeho sériový vůz 57 CS zvítězil v letech 1937 a 1939 v závodě 24 hodin le Mans.

Ettore Bugatti za volantem vozu Bugatti "Type B", s nímž se zúčastnil v roce 1908 jednoho závodu. Spolujezdcem byl Felice Nazzaro.